

Surat Singh v. State of Punjab (Sandhwalia, C.J.)

ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ ਜੇ.

ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1980 ਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1101।

13 ਜਨਵਰੀ 1981

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ (1974 ਦਾ II)—ਧਾਰਾ 173 ਅਤੇ 209 — ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ — ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ । ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ. ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ— ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ—ਕੀ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਭਿੰਨ ਹੋਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ.

(ਪਰਾ 14)

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ। ਚੌ. LR 459, ਓਵਰਰੂਲਡ,

401 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਦਲੀਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪੀ.ਸੀ. ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ। ਦਸੂਹਾ, ਮਿਤੀ 27 ਅਗਸਤ, 1980, ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, 9 ਸਤੰਬਰ 1980 ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਹਿਲਮਦ ਨੂੰ ਵੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਕੰਮਲ ਫਾਈਲ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਣ।

ਜੇ ਐਨ ਕੌਸ਼ਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਚ.ਐਸ.ਬੇਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ।

ਡੀਐਨ ਰਾਮਪਾਲ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਬੀ. ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਸਾਢੇ ਕੀੜੀ ਲਈ ।

ਨਿਰਣਾ

1.) ਭਾਵੇਂ 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ,

ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਭਿੰਨ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਾ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 209 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਇਹ ਸਾਰਥਕ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

2. ਉਕਤ ਮਾਮਲਾ 25 ਦੇ ਚੌਗਿਰਦੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਚਚੇਰੀ ਭੈਣ-ਸਤਵਿੰਦਰ ਕੌਰ- ਪਿੰਡ ਮਨਸੂਰਪੁਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਸੌ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਨੇੜੇ ਹੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਮਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਧਰਮ ਕੌਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਗੁਰਜਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮੰਜੀ 'ਤੇ ਪਏ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ ਆਪਣੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋਰ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਸੌ ਰਹੀ ਸੀ। ਘਰ ਦੇ ਲੋਕ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਅਤੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਟਿਊਬਵੈੱਲ 'ਤੇ ਸੌ ਰਹੇ ਸਨ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਕਰੀਬ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ. ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸੀ-ਧਰਮ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮੰਜੇ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਖੇਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਵੱਲ ਚਲੀ ਗਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ। ਸੀ.ਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ, ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਇਕ-ਇਕ ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ। ਸਿਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲਲਕਾਰ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਸਫਾਇਆ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ, ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਬਾਹਰਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਤੋਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਧਰਮ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਤੋਂ ਗੁਰਜਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪਵਨ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫਿਰ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ

Surat Singh v. State of Punjab (Sandhwalia, C.J.)

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ ਦੇ ਭਰਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ 'ਚ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਤਵਿੰਦਰ ਕੌਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਮੁੜ ਜੰਗਵੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੱਥ 'ਤੇ ਵੀ ਦੋ ਵਾਰ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ। ਕੋਮ ਮੋਸ਼ਨ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਨੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰਦਾਤ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਮਲਾਵਰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਸਮੇਤ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ।

3. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਰੋਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਾਚਾ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਦੋਖਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਆਪਣੇ ਚਾਚਾ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਥਾਣਾ ਟਾਂਡਾ ਵਿਖੇ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 16 ਮਈ 1980 ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 137 ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਤਫਤੀਸ਼ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 14 ਅਗਸਤ 1980 ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਸੂਹਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ, ਮਿਤੀ 20 ਅਗਸਤ, 1980, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 27 ਅਗਸਤ, 1980 ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਜ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਫਿਰ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਛੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਸਮੇਤ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। 149 ਇਸ ਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧ।

5. ਉਪਰੋਕਤ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਂਗ-ਪੱਖੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ

ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬੈਂਸ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

6. ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿਰਫ ਬਾਹਰੀ ਸੈੱਟ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ (ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ) ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ - ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ।

7. ਹੁਣ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕੱਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਅੰਤਮ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਿਧਾਂਤਕ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਲੰਬੇ ਖੋਜ ਨਿਬੰਧ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ। *ਹਰੇਰਾਮ ਸਤਪਥੀ ਬਨਾਮ ਟਿਕਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1)* ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਲਈ ਦੋ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ: -

- (1) ਭਾਵੇਂ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਬਲਾਂਗੀਰ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ.

ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ *ਇਟੈਗਰਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ* ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਉੱਤਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ: -

“ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ

Surat Singh v. State of Punjab (Sandhwalia, C.J.)

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

9. ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਾਂ ਪੱਖੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ”

(1) 1978 SC 1568.

8. ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅੜਚਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਮਿਸਟਰ ਕਿਊਸ਼ਲ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ *ਹਰਰਾਮ ਸਤਪਥੀ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਕੌਮ ਮੁਦਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

9. ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ, ਇਕੋ ਇਕ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਲਈ *ਹਰਰਾਮ ਸਤਪਥੀ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਭੇਦ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ: -

“ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ;ਲਟੰਡਰਸੀਸੈਕ-3-

ਸੀਆਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਭਿਬੂਦਾਨੰਦ ਉਦਗਤਾ, ਹਰਦਨਾ ਨੰਦਾ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਦੁਆਰਾ ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਣਾਏ ਗਏ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ”,

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ *ਹਰਰਾਮ ਸਤਪਥੀ ਦਾ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ), ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰੇ ਚੌਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

10. ਉਪਰੋਕਤ) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, 1 ਬੋੜਾ ਵੀ ਬਚਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਲਈ ਮਿਸਟਰ ਕੌਸ਼ਲ, ਮੈਨੂੰ ਸਜੇ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2), ਅਤੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੀ ਕੌਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (3)। ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ

(2) ਏਆਈਆਰ 1978 ਐਸਸੀ 154.

(3) ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 339.

ਉਤੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਧਾਂਸੂ ਸੇਖਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਤਰਕ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ, ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਨਾਫੇ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਢਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਜੇ ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰਰਾਮ ਸਤਪਥੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਦੇ ਹਨ।

11. ਹੁਣ ਜੇ ਕੁਝ ਬਚਿਆ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰਵ- ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (5) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਤਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਰਫ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ-2 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਨੋਟਿਓ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (6) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸਿਰਫ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਨ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ

Surat Singh v. State of Punjab (Sandhwalia, C.J.)

ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਦਰਜ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਿਲਾਇੰਸ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦਾਤਨਾਨ - ਚਲਾ ਕੋਇਨਾ ਲਿੰਗਿਆਹ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (7) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੁਣ ਹਰੇਰਾਮ ਸਤਪਤੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਨਾਲ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ।

12. ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(4) ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀਆਈ ਐਮ ਟੀ.

(5) 1977 ਚ. LR 459.

(6) ਏਆਈਆਰ 1964 ਪੰਜਾਬ 351

(7) 1977 ਸੀ.ਆਰ.ਆਈ. ਐਲਜੇ 415

13. ਬੈਂਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇ. ਨੇ (ਰਾਜਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ) (8) ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਰਾਜਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

14. ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ

ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ, ਜੇ. — ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

Surat Singh v. State of Punjab (Sandhawalia, C.J.)

ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਜੀਸੀ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਢਾਂਡਾ ਇੰਜਨੀਅਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1978 ਦੇ ਆਰਡਰ 476 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

22 ਜਨਵਰੀ 1981

ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਸਟੇਟ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XXXIV)— ਸੈਕਸ਼ਨ 3, 4, 5, 85, 85-ਬੀ ਅਤੇ 94-ਏ— ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ (ਜਨਰਲ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ 1950— ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 3, 26, 29, 31-ਏ ਅਤੇ 34— ਪਾਵਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 85-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰਜਾਨਾ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

(8) .ਆਰ. 1978 ਦੇ ਐਮ. 5495 ਨੇ 16 ਜਨਵਰੀ 1979 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।